

SLOVENSKE POSKOČNICE

Niko Grafenauer

JASLICE

Postaviš si jaslice
svet svet svet
s teboj se pregovarja

pa ja
saj je že kar nevšečno
postaviš si jaslice
in prsti
prsti tečejo tečejo
in tvoja zavest prav tako

Krištofovi ključki so poslej
v glavi obliti s pramenom ki sivi
zlati želodki o zlati želodki
v odprtih ušesih zvonijo
postaviš si jaslice

pro patria
mamica kako si čudna
s svojim mrtvim trebuhom
in to roječe ljudstvo na cestah
ki z antično milobo
razgalja možgane nebu
kako

V LOVIŠČU

Odpahneš vrata ki drže v jesen
prepreženo s sledovi divjadi na vlažnih tleh
v gozdu vznikajo praznični ognji,
na travi pogrinjek,

kako se vam zdi
greš na lov o greš
na lov
ali pa z dvorišča naravnost v planine

Z bleščečim gromom osvetljen se zruši v molk tvoj plen
Črna strelska roka se ti v gosti megli skriva,
ko se mu bližaš po neformuliranih poteh
Žival je od daleč videti viktorijansko siva
in v zleknjenem miru počiva
»ali smem, v vetru
vam bo odneslo klobuk«
in ko se sklanjaš
se v samoti menja scena

in tvoj glas
o sine sine
končano je v tem redkem jutru
nabreklem od smrtne tišine
in se spustiš na zlikana kolena

o sine sine

Odnesite ga po tej poti navzgor do praznine
praviš

KAM Z MRLIČI

O moj cvetoči mrlič reži reži
Z usti polnimi zemlje o
poje saj veš natanko
z mrliči je pač tako da pojejo
kot odmev lune
in s ptičjimi koraki spet izginjajo
ah dragica kaj praviš k temu

V bolščečem jutru sva tedaj odšla
na jalovi vrt prelepljen z mrtvo svetlobo
Odložil sem zrcalo v temno travo
a veš vse to
živalice so gomazele sem in tja
kot da bi v kinu človek mislil
a veš kot da bi v kinu človek mislil
mrlič pa nič
Pred njim se kruti vonji z vrta
spreminjajo v otožno kačjo slino
in pokopljite ga globoko v gozdu
kaj neki čakate še s tem
ko vendar vidite,
da je v napoto

PRAH V PRAHU

Čas ki je in čas ki prihaja
s prahom
in s sencami pod večer
te neopazno kot spanje razkraja

Hodiš zazrt pred noge v krogu
po praznini
Treba je biti tako previden
je rekla mati modrosti

Boj se gluhe tišine pod vodo.
Na robu misli, kjer prebivaš
te obdaja sterilizirani mir

Prazna vrata pred tabo
so kakor temen pečat v žolti megli
V mrtvi sobi te doleti
Dolg val se raztegne
čez tvoje mučne kosti
začne se temno gibanje
prah v prahu
in vate uperjeni prst se počasi krivi
in kar neprijetno zavijajo psi

LAHKO NOČ

Že se spušča večer
poln vrelega listja
na sušna tla.

Stopiš iz sence kot iz samega sebe
Tak čas je
v sobi na stolu ti roka razpada
Bled pramen v njej tehta svoj let
Molčiš in okrog ust ti srši čebelja brada
Zunaj se mimo vrti svet
situacij

Ne daš se
Kozarček ob štirih ob petih spet
Pohiti že dragec je rekla
Soda za boljšo prebavo zvečer
Potem koncert solo v črnini

Ne daš se
je rekel prijatelj
Spat ob desetih

Ne daš se
ne daš se
Pohiti že dragec je rekla
A da bi bil organiziran

sploh ne
Potrebujem miru to je vse si dejal
Pohiti že

čakam
Lahko noč
Poletni spanec je kot led pekoč
Lahko noč
Lahko noč

RODOLJUBNA ROMANCA

Odpreš oko in se zamakneš s polnimi usti sline
v poletje, obdarjeno z lepoto domovine
na svežem zraku.
Svoboda se širi kot zenica v mraku.

Sam si kot bi bil pravkar ustvaril svet.
Obrišeš si roke in razglasiš dnevni red.
Potem se zazreš v nebo in čakaš dežja.
Svoboden si le na račun drugega.

Dolgo vzdrži tako tvoj pogled.
A zgodovina je nož v hrbet,
ki se sam sebi izjalovi.
Tedaj padeš pred domovino na svoje mrtve oči —
Amen.

ČAROVNISKI LOV

O pravičniki
s povešenim trebuhom in usahlimi bedri
vam je dovoljeno
z zlatimi zobmi in z jalovimi dnevom za sabo
o z zlatimi zobmi
ste rekli:
kaj pa slovenska javnost
zaklali ste zdaj svoje tele skupili
ste svojo pravičniško pamet, ta
obloženi kruhek za zvečer
zakaj to je višek neresnosti
ku-ku
ko pa je vendar vse tako lepo urejeno
s povešenim trebuhom in usahlimi bedri
ste rekli
vam je dovoljeno
saj veste
vse
ku-ku
kar so že drugi rekli